

حسابداری و حسابرسی دارایی های دیجیتالی

بخش اول: حسابداری

برگردان به فارسی:

مرتضی اسدی هانیه اخوان

قابل توجه خوانندگان

هدف این رهنمود عملی، ارائه راهنمایی غیر رسمی در مورد نحوه حسابداری و حسابرسی دارایی‌های دیجیتالی به ترتیب تحت اصول حسابداری پذیرفته شده ایالات متحده (GAAP) برای نهادهای غیر دولتی و استانداردهای عمومی پذیرفته شده حسابرسی (GAAS) است. این راهنما برای تهیه‌کنندگان و حساب‌برسان صورت‌های مالی با دانش زمینه‌ای از فناوری بلاکچین در نظر گرفته شده است. برای اهداف این رهنمود عملی، دارایی‌های دیجیتالی به طور کلی به عنوان سوابق دیجیتالی تعریف می‌شوند که با استفاده از رمزنگاری برای تایید و اهداف امنیتی، بر روی یک دفترکل توزیع شده (که به عنوان بلاکچین شناخته می‌شود) ایجاد می‌شوند. دفترکل توزیع شده کلیه معاملات در شبکه بلاکچین را ثبت می‌کند. دارایی‌های دیجیتالی، همانطور که در اینجا تعریف شده است، ممکن است با قابلیت خود برای مقاصد مختلفی از جمله به عنوان یک وسیله مبادله، نماینده ارائه یا دسترسی به کالاها یا خدمات، یا به عنوان یک ابزار تامین مالی، مانند اوراق بهادار، در میان کاربردهای دیگر، مشخص شود. حقوق و تعهدات مربوط به دارایی‌های دیجیتال به طور قابل توجهی متفاوت است، همان طور که اصطلاحات مورد استفاده برای توصیف آن‌ها بکار برده می‌شود. توجه به این نکته حائز اهمیت است که نحوه حسابداری برای یک دارایی دیجیتالی در نهایت باتوجه به شرایط خاص، شکل، حقوق اساسی و تعهدات دارایی دیجیتال انجام می‌شود.

دارایی‌های دیجیتالی و فناوری زیربنایی مرتبط با آن، یک حوزه در حال تحول است و انتظارات و تجارب ذینفعان مانند تهیه‌کنندگان، حساب‌برسان و قانون‌گذاران ممکن است به همین ترتیب تغییر کند. بنابراین سوالات، نمونه‌ها، چالش‌ها، خطرات، ملاحظات و رویه‌های احتمالی ذکر شده در این رهنمود عملی نباید جامع تلقی شوند. تهیه‌کنندگان، حساب‌برسان و ارکان راهبری باید در جریان پیشرفت‌ها قرار گرفته و پیامدهای این تحولات را در نظر بگیرند.

راهنمایی در این رهنمود عملی براساس ادبیات حرفه‌ای موجود و تجربه اعضای کارگروه دارایی‌های دیجیتالی است. این راهنمای غیر رسمی نشان‌دهنده نظرات کارگروه دارایی‌های دیجیتالی و کارکنان انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) است. این نشریه توسط هیئت تدوین استانداردهای حسابرسی، اعضا یا ارکان راهبری انجمن حسابداران رسمی آمریکا تایید، رد یا بکار گرفته نشده است و جزء بیانیه‌های رسمی انجمن حسابداران رسمی آمریکا نیست.

محتوای حسابداری

کمیته اجرایی گزارشگری مالی (FinREC) کمیته ارشد تعیین شده توسط انجمن حسابداران رسمی آمریکا است که مجاز است برای آن در زمینه‌های حسابداری و گزارشگری مالی صحبت کند. راهنمای حسابداری در این رهنمود عملی توسط کمیته اجرایی گزارشگری مالی بررسی شده است، که اعتراضی به انتشار آن نشده است.

محتوای حسابرسی

این اطلاعات نشان دهنده نظرات کارکنان انجمن حسابداران رسمی آمریکا بر اساس اطلاعات دریافتی از کارگروه دارایی‌های دیجیتالی است و توسط کمیته ارشد انجمن حسابداران رسمی آمریکا تایید نشده است. بخش حسابرسی این رهنمود عملی، سایر نشریه‌های حسابرسی است که در بخش AU-C200، اهداف کلی حسابرس مستقل و نحوه انجام حسابرسی مطابق با استانداردهای عمومی پذیرفته شده حسابرسی، تعریف شده است و هدف آن ارائه راهنمایی غیر رسمی برای حسابرسان است. سایر نشریه‌های حسابرسی ممکن است به حسابرس کمک کند تا استانداردهای عمومی پذیرفته شده حسابرسی را بفهمد و از آن استفاده کند اما حالت الزامی ندارد. در استفاده از رهنمودهای حسابرسی که در سایر نشریه‌های حسابرسی آمده، حسابرس باید از قضاوت حرفه‌ای استفاده کند و ارتباط و مناسب بودن چنین رهنمودهایی را با شرایط حسابرسی ارزیابی کند.

فهرست

بخش اول: حسابداری

سوالات [منتشر شده در دسامبر ۲۰۱۹]

مقدمه ۹

طبقه‌بندی و اندازه‌گیری هنگامی که واحد تجاری دارایی‌های رمزنگاری شده را خریداری می‌کند ۱۱

۱- واحد تجاری که رهنمودهای تخصصی صنعت را بکار نمی‌گیرد (به عنوان مثال تدوین استانداردهای حسابداری ۹۴۶ [ASC] مربوط به هیات تدوین استانداردهای حسابداری آمریکا، خدمات مالی - شرکت‌های سرمایه‌گذاری - را بکار نمی‌گیرد)، چگونه باید خرید دارایی‌های رمزنگاری شده به صورت نقد را به حساب منظور کند؟

شناخت و اندازه‌گیری اولیه هنگامی که واحد تجاری دارایی‌های دیجیتالی را دریافت می‌کند، به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند ۱۳

۲- واحد تجاری A با مشتری قرارداد منعقد می‌کند کالا یا خدماتی که حاصل فعالیت‌های عادی آن است و در ازای مبادله همزمان با تعداد مشخصی از دارایی دیجیتالی که به حساب خودش و نه از طریق متولی نگهداری می‌شود، را ارائه دهد. هنگام شروع قرارداد، واحد تجاری A کنترل کالا یا خدمات را به مشتری منتقل می‌کند و همزمان دارایی دیجیتالی را در ازای آن دریافت می‌کند. دارایی دیجیتالی دریافت شده به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین حساب می‌شود و قرارداد در دامنه FASB ASC ۶۰۶ درآمد حاصل از قرارداد با مشتریان است.

چگونه واحد تجاری A باید دریافت دارایی دیجیتالی به عنوان ما به ازای بر اساس قرارداد درآمد با مشتری، را به حساب منظور کند؟

۳- اگر شرایط موجود در پرسش و پاسخ ۲ تغییر کند و واحد تجاری A در آینده دارایی دیجیتالی را همزمان در ازای مبادله کالا یا خدمات دریافت نکند، چه ملاحظات دیگری خارج از FASB ۶۰۶ ASC برای واحد تجاری A لازم است؟

فهرست (ادامه)

بخش اول: حسابداری

سوالات [منتشر شده در اکتبر ۲۰۲۰]

حسابداری بعدی برای دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند ۱۴

۴- چگونه واحد تجاری باید دارایی‌های دیجیتالی را که پس از تحصیل به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند، به حساب منظور کند؟

۵- اگر دارایی دیجیتالی توسط واحد تجاری به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی شود و دارایی‌های دیجیتالی یکسان در بازار با قیمتی کمتر از ارزش دفتری فعلی آن خرید و فروش شود، آیا این فعالیت نشانه کاهش ارزش است و اگر چنین است، آیا باید هزینه کاهش ارزش ثبت شود؟

۶- اگر ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی که به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شود، ارزش آن در اواسط دوره گزارشگری به کمتر از ارزش دفتری کاهش یافته باشد (یعنی زیان کاهش ارزش رخ داده باشد)، در صورتی که ارزش منصفانه در پایان همان دوره بازیافت شود، آیا ثبت کاهش ارزش ضرورت دارد؟

۷- واحد تجاری هنگام ارزیابی کاهش ارزش دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده در طبقه دارایی نامشهود با عمر نامعین، چگونه باید هر واحد مربوط به این حساب را تعیین کند؟

اندازه‌گیری بهای تمام شده دارایی‌های دیجیتالی طبقه‌بندی شده به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین، هنگام قطع شناخت ۱۸

۸- هنگام فروش بخشی از دارایی‌های دیجیتالی واحد تجاری که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین به حساب منظور شده است، واحد تجاری چگونه باید مبنای بهام شده واحدهای فروش رفته را تعیین کند؟

فهرست (ادامه)

بخش اول: حسابداری

سوالات [منتشر شده در اکتبر ۲۰۲۰]

قطع شناخت دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند ۱۸

۹- واحد تجاری چگونه باید فروش دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین، را به حساب منظور کند؟

شناخت دارایی‌های دیجیتالی هنگامی که واحد تجاری از خدمات کیف پول میزبان شخص ثالث استفاده می‌کند ۱۹

۱۰- هنگامی که واحد تجاری (سپرده‌گذار) دارایی دیجیتالی خود را از طریق خدمات کیف پول میزبان شخص ثالث (متولی) نگهداری می‌کند، آیا دارایی دیجیتالی باید در صورت‌های مالی سپرده‌گذار یا متولی شناسایی شود؟

تحقق تعریف شرکت سرمایه‌گذار وقتی شامل فعالیت‌های دارایی دیجیتالی است ۲۲

۱۱- آیا مشارکت در فعالیت‌های دارایی دیجیتالی (به عنوان مثال، فعالیت‌های استخراج) شرکت را برای طبقه‌بندی به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری طبق ۹۴۶ FASB ASC، خدمات مالی - شرکت های سرمایه‌گذاری - فاقد شرایط لازم می‌کند؟

حسابداری توسط یک شرکت سرمایه‌گذاری برای دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان سرمایه‌گذاری نگهداری می‌شود ۲۴

۱۲- واحد تجاری که تحت ۹۴۶ FASB ASC، خدمات مالی - شرکت‌های سرمایه‌گذاری، به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری واجد شرایط است، چگونه باید سرمایه‌گذاری در دارایی‌های دیجیتالی را به حساب منظور کند؟

فهرست (ادامه)

بخش اول: حسابداری

سوالات [منتشر شده در اکتبر ۲۰۲۰]

شناخت، اندازه‌گیری و ارائه دارایی‌های دیجیتالی خاص برای واسط‌ها - معامله‌گران ۲۵

یادداشت: در پرسش و پاسخ ۱۳-۱۵ به اینکه چگونه واحد تجاری تعیین می‌کند که در دامنه ۹۴۰ FASB ASC قرار می‌گیرد و رهنمود واسط - معامله‌گر اشاره نمی‌شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد ملاحظات واحد تجاری نسبت به قرارگیری در دامنه ۹۴۰ FASB ASC، به یادداشت قبل از پرسش و پاسخ ۱۳ مراجعه کنید.

۱۳- چگونه واحد تجاری که در دامنه ۹۴۰ FASB ASC، خدمات مالی - واسط‌ها-معامله‌گران قرار می‌گیرد، باید دارایی‌های دیجیتالی نگهداری یا دریافت شده به نمایندگی از مشتریان را در صورت وضعیت مالی خود ارائه دهد؟

۱۴- چگونه واسط-معامله‌گر در دامنه ۹۴۰ FASB ASC، باید درآمد مربوط به معاملات خرید و فروش دارایی‌های دیجیتالی را به نمایندگی از مشتریان خود شناسایی دهد؟

۱۵- دارایی‌های دیجیتالی متعلق به واسط-معامله‌گر در دامنه ۹۴۰ FASB ASC به عنوان بخشی از پرتفوی معاملاتی آن، چگونه باید اندازه‌گیری شود؟

ملاحظات برای دارایی‌های رمزنگاری شده که نیاز به اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارند ۲۸

۱۶- هنگام تعیین ارزش منصفانه برای دارایی‌های رمزنگاری شده، بازار اصلی کدام است؟

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

۱۷- واحد تجاری هنگام تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده در مورد بازارهایی که دارایی‌های رمزنگاری شده در آن معامله می‌شود، چه مواردی را باید در نظر بگیرد؟

فهرست (ادامه)

بخش اول: حسابداری

سوالات [منتشر شده در اکتبر ۲۰۲۰]

۱۸- فرض کنید بازار اصلی (یا باصرفه‌ترین بازار) برای دارایی رمزنگاری شده، بازار فعالی با قیمت‌های اعلام‌شده برای دارایی‌های مشابه باشد. با توجه به ویژگی‌های بازار اصلی، واحد تجاری نتیجه می‌گیرد که ارزش منصفانه به عنوان سطح ۱ طبقه‌بندی شود، چگونه ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده در این شرایط تعیین می‌شود؟

۱۹- آیا مناسب است واحد گزارشگر اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده را تعدیل کند تا میزان نگهداری دارایی رمزنگاری شده در واحد تجاری را منعکس نماید؟

۲۰- بازارهای دارایی رمزنگاری شده اغلب به طور مداوم و بدون بسته شدن بازار سنتی کار می‌کنند. واحدهای تجاری چگونه باید ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده را در چنین شرایطی تعیین کنند؟

۲۱- اگر بازار اصلی (یا باصرفه‌ترین) بازار فعال نباشد یا معاملات منظمی نداشته باشد (یعنی سطح ۱ نباشد)، مدیریت چگونه به ورودی‌های حاصل از منابع مختلف در تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده وزن می‌دهد؟

حسابداری نگهداری ارزشهای دیجیتالی پایدار ۳۵

۲۲- سرمایه‌گذارانی که از رهنمودهای تخصصی صنعت استفاده نمی‌کنند، چگونه باید نگهداری ارزشهای دیجیتالی با قیمت پایدار را به حساب منظور کنند؟

۲۳- واحد تجاری A دارای ۱۰۰ واحد ارز دیجیتال پایدار است، دارایی دیجیتالی که ارزش اعلام شده آن ۱ دلار آمریکا است و به صورت ۱ به ۱ از طریق دلارهای نگهداری شده در حساب بانکی جداگانه توسط واحد منتشرکننده وثیقه گذاشته می‌شود. دارندگان این واحدها فقط حق بازخرید هر واحد را با ۱ دلار آمریکا دارند. واحد تجاری A چگونه باید ارز دیجیتال پایدار خود را به حساب منظور کند؟ فرض کنید واحد تجاری A هیچ رهنمود صنعت خاصی را بکار نمی‌گیرد (مانند ۹۴۶ FASB ASC یا ۹۴۰ FASB ASC).

مقدمه

انجمن حسابداران رسمی آمریکا کارگروه دارایی‌های دیجیتالی را که کارگروهی است زیر نظر مشترک کمیته اجرایی گزارشگری مالی و کمیته اجرایی خدمات اطمینان بخشی (ASEC)، با هدف توسعه رهنمود غیر رسمی برای تهیه‌کنندگان صورت‌های مالی و حسابسان در مورد نحوه حسابداری و حسابرسی دارایی‌های دیجیتالی به ترتیب تحت اصول عمومی پذیرفته شده حسابداری برای واحدهای تجاری غیر دولتی و استانداردهای عمومی پذیرفته شده حسابرسی تشکیل داده است. این کارگروه به دو زیر گروه تقسیم شده است که یکی بر مباحث حسابداری و دیگری بر مباحث حسابرسی متمرکز است.

بخش حسابداری

بخش حسابداری بر توسعه رهنمودی غیر رسمی در مورد حسابداری دارایی‌های دیجیتالی و معاملات مربوط، تحت اصول عمومی پذیرفته شده حسابداری متمرکز شده است. دامنه هر سوال در داخل سوال تعریف شده است (به عنوان مثال، تمام دارایی‌های دیجیتالی در مقابل دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر مفید نامعین طبقه‌بندی می‌شوند). پرسش و پاسخ‌های حسابداری به عوامل دیگری مانند انطباق با قوانین و مقررات اشاره نمی‌کند.

اگرچه بسیاری از اصطلاحات و عبارات مرسوم که دارایی‌های مشابه را توصیف می‌کنند؛ ممکن است برای توصیف دارایی‌های دیجیتالی و معاملات مربوطه مورد استفاده قرار گیرند، اما مهم است در نظر بگیریم که نحوه حسابداری دارایی دیجیتالی و معاملات مربوط، در نهایت توسط شرایط خاص، شکل، حقوق پایه و تعهدات مربوط به دارایی دیجیتالی تعیین می‌شود. بنابراین، نتیجه گیری در هر موضوع خاص ممکن است در مورد سایر دارایی‌های دیجیتالی که خارج از دامنه چنین موضوعی هستند، قابل استفاده نباشد.

بخش حسابرسی

تمرکز بخش حسابرسی این نوشتار، ارائه رهنمودهای غیر رسمی در مورد حسابرسی دارایی‌های دیجیتالی تحت استانداردهای عمومی پذیرفته شده حسابرسی است. حسابرسی ناشران، حسابرسی انجام شده مطابق با استانداردهای هیات نظارت بر حسابداری شرکتهای عمومی (PCAOB) است و خدمات اعتباردهی غیر حسابرسی در حال حاضر مورد بررسی قرار نمی‌گیرند.

اگرچه استقلال حسابرس و الزامات اخلاقی وی باید قبل از اجرای مراحل پذیرش یا تداوم رابطه با

صاحبکار حسابرسی در نظر گرفته شود، اما چنین ملاحظاتی در دامنه این بحث نیست. اکوسیستم دارایی دیجیتالی، محیط کسب و کار در حال تکامل است، که فعالان آن را با ریسک‌های منحصر به فرد و چالش‌های حسابرسی پیچیده‌تری در کسب شواهد مناسب کافی جهت درک محیط پیچیده فناوری اطلاعات واحدهای تجاری در این اکوسیستم مواجه می‌کند. رهنمود پیش رو قصد ارائه فهرستی جامع از چالش‌ها یا رویه‌های توصیه شده ندارد و به شرکت‌های نوظهور خاصی که به عنوان نمونه از فناوری بلاکچین در زنجیره تامین استفاده می‌کنند، اشاره نمی‌کند؛ بلکه در حال حاضر بر مواردی که در استفاده مورد پذیرش گسترده قرار گرفته‌اند، متمرکز است.

اگرچه بسیاری از کاربردهای بلاکچین از برخی اصول اساسی اطمینان و امنیت از طریق رمزنگاری و عدم تمرکز برخوردار است، اما طراحی بلاکچین‌های مختلف ممکن است تفاوت چشمگیری باهم داشته باشد. برخی کاملاً عمومی و بدون مجوز هستند، در حالیکه برخی دیگر خصوصی بوده و به هدف بسیار خاصی، خدمات ارائه می‌دهند. در نتیجه، پرداختن به هر نوع بلاکچین عملی نیست. اصطلاح بلاکچین، همانطور که در کل این راهنمای عملی به کار رفته است، به هیچ کاربرد خاصی از فناوری بلاکچین اشاره نمی‌کند در عوض به مفهوم گسترده دفترکل غیر متمرکز اشاره دارد که از اصول رمزنگاری برای انتقال یا ذخیره ایمن ارزش استفاده می‌کند. این ارزش به طور کلی به شکل یک یا چند دارایی دیجیتالی است.

در طول این راهنمای عملی، اصطلاح اکوسیستم دارایی دیجیتالی استفاده می‌شود، که به عنوان کلیه واحدهای تجاری مشارکت‌کننده یا مرتبط با دارایی‌های دیجیتال تعریف می‌شود. این موضوع ممکن است شامل واحدهای تجاری باشد که در عناصر مختلف اکوسیستم، از جمله توسعه، نگهداری، استفاده (به عنوان مثال خرید، فروش، سرمایه‌گذاری، تجارت یا مبادله) متولی یا امنیت (مانند ارائه‌دهندگان کیف پول گرم یا سرد، متولیان واجد شرایط یا سایر خدمات متولی) یا اعتبارسنجی فعالیت دارند.

بخش حسابداری

طبقه‌بندی و اندازه‌گیری هنگامی که واحد تجاری دارایی‌های رمزنگاری شده را خریداری

می‌کند

سوال ۱:

واحد تجاری که رهنمودهای تخصصی صنعت را بکار نمی‌گیرد (به عنوان مثال تدوین استانداردهای حسابداری ۹۴۶ [ASC] مربوط به هیات تدوین استانداردهای حسابداری آمریکا، خدمات مالی - شرکت‌های سرمایه‌گذاری - را بکار نمی‌گیرد)، چگونه باید خرید دارایی‌های رمزنگاری شده به صورت نقد را به حساب منظور کند؟

برای اهداف این پرسش و پاسخ، اصطلاح دارایی رمزنگاری شده ویژه آن نوع از دارایی‌های دیجیتالی است که:

الف. عملکرد آن به عنوان واسط مبادله باشد و

ب. دارای تمام مشخصات زیر است:

۱- توسط یک مقام قضایی منتشر نشده است (به عنوان مثال، یک دولت مستقل)

۲- منجر به انعقاد قرارداد بین دارنده و طرف دیگر نمی‌شود

۳- طبق قانون اوراق بهادار سال ۱۹۳۳ یا قانون مبادله اوراق بهادار در سال ۱۹۳۴، به عنوان اوراق بهادار در نظر گرفته نمی‌شود. این ویژگی‌ها همه‌گیر نیست و ممکن است لازم باشد سایر حقایق و شرایط در نظر گرفته شود. نمونه‌هایی از دارایی‌های رمزنگاری شده با این ویژگی‌ها شامل بیت کوین، بیت کوین نقد و اتر است.

پاسخ ۱:

واژه‌نامه اصلی ASC مربوط به هیات تدوین استانداردهای حسابداری آمریکا دارایی‌های نامشهود را به عنوان دارایی‌هایی که فاقد ماهیت فیزیکی است (بدون احتساب دارایی‌های مالی) تعریف می‌کند. بر این اساس، دارایی‌های رمزنگاری شده با مشخصاتی که قبلاً شرح داده شد، تعریف دارایی‌های نامشهود را برآورده می‌کند و به طور کلی تحت ۳۵۰ ASC FASB، *دارایی‌های نامشهود - سرقفلی و سایر موارد* به حساب منظور می‌شود.

این دارایی‌های رمزنگاری شده به طور کلی تعاریف سایر طبقات دارایی طبق اصول پذیرفته شده حسابداری را برآورده نمی‌کنند. بنابراین، حسابداری آنها غیر از دارایی‌های نامشهود ممکن است مناسب نباشد، همچنان

که در مثال‌های زیر شرح داده شده است:

- هنگامی دارایی‌های رمزنگاری شده تعریف نقد و معادل‌های نقد را برآورده نمی‌کنند (همانطور که در واژه نامه اصلی FASB ASC تعریف شده است) که به عنوان پول رایج قانونی در نظر گرفته نمی‌شوند و توسط دولت مستقل پشتیبانی نمی‌شوند. علاوه بر این، این دارایی‌های رمزنگاری معمولاً تاریخ سررسید ندارند و به طور معمول نوسان قیمت قابل توجهی را تجربه می‌کنند.
- دارایی‌های رمزنگاری شده چنانچه به صورت نقد (بحث قبلی را ببینید) یا منافع مالکیت در یک واحد تجاری نباشند و اگر حقوق قراردادی برای دریافت نقد یا دیگر ابزارهای مالی ایجاد نکنند، جزء ابزارهای مالی یا دارایی‌های مالی (همانطور که در واژه نامه اصلی FASB ASC تعریف شده است) نخواهند بود.
- اگرچه این دارایی‌های رمزنگاری شده در دوره‌های معمول کسب و کار به قصد فروش نگهداری می‌شوند، اما دارایی‌های مشهود نیستند بنابراین ممکن است با تعریف موجودی مطابقت نداشته باشند (همانطور که در واژه‌نامه اصلی FASB ASC تعریف شده است).

طبق FASB ASC ۳۵۰، واحد تجاری باید تعیین کند که دارایی نامشهود دارای عمر معین یا نامعین است. FASB ASC ۳۵۰-۴-۳۵-۳۰ بیان می‌کند چنانچه هیچ عامل قانونی، نظارتی، قراردادی، رقابتی، اقتصادی یا عوامل دیگر عمر مفید یک دارایی نامشهود مربوط به واحد گزارشگر را محدود نکنند، عمر مفید دارایی باید نامعین در نظر گرفته شود. اصطلاح نامعین به معنای نامحدود یا نامشخص نیست. عمر مفید دارایی نامشهود نامعین است اگر این عمر فراتر از افق قابل پیش بینی باشد - یعنی هیچ محدودیت قابل پیش بینی برای دوره زمانی که انتظار می‌رود دارایی به جریان‌های نقدی واحد گزارشگر کمک کند، وجود نداشته باشد.

واحدهای تجاری هنگام تعیین عمر مفید دارایی نامشهود باید عوامل ذکر شده در FASB ASC ۳۵۰-۴-۳۵-۳۰ را در نظر بگیرند. چنانچه هیچ محدودیت ذاتی برای عمر مفید دارایی رمزنگاری شده برای واحد تجاری تعیین نشده باشد، بنابراین آن دارایی رمزنگاری شده به عنوان یک دارایی نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شود.

به عنوان دارایی‌های نامشهود، در ابتدا این دارایی‌های رمزنگاری شده خریداری شده به صورت نقد، به بهای تمام شده اندازه‌گیری می‌شود.

شناخت و اندازه‌گیری اولیه هنگامی که واحد تجاری دارایی‌های دیجیتالی را دریافت می‌کند،
به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند

سوال ۲:

واحد تجاری A با مشتری قرارداد منعقد می‌کند کالا یا خدماتی که حاصل فعالیت‌های عادی آن است و در ازای مبادله همزمان با تعداد مشخصی از دارایی دیجیتالی که به حساب خودش و نه از طریق متولی نگهداری می‌شود، را ارائه دهد. هنگام شروع قرارداد، واحد تجاری A کنترل کالا یا خدمات را به مشتری منتقل می‌کند و همزمان دارایی دیجیتالی را در ازای آن دریافت می‌کند. دارایی دیجیتالی دریافت شده به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین حساب می‌شود و قرارداد در دامنه ۶۰۶ FASB ASC درآمد حاصل از قرارداد با مشتریان است. چگونه واحد تجاری A باید دریافت دارایی دیجیتالی به عنوان ما به ازای بر اساس قرارداد درآمد با مشتری، را به حساب منظور کند؟

پاسخ ۲:

واحد تجاری A هنگام تعیین قیمت معامله، دریافت دارایی دیجیتالی را به عنوان شکلی از مابه‌ازای غیر نقدی تحت ۶۰۶ FASB ASC در نظر می‌گیرد. واحدهای تجاری باید کلیه جنبه‌های ۶۰۶ FASB ASC را در معاملات مربوط به این رهنمود (به عنوان مثال، شناخت، اندازه‌گیری، ارائه و افشا) به کار برند.

برای تعیین قیمت معامله در قرارداد درآمد، واحد تجاری A ما به ازای غیر نقدی (دارایی دیجیتالی) را به ارزش منصفانه برآورد شده هنگام شروع قرارداد اندازه‌گیری می‌کند - یعنی تاریخی که تمام معیارهای ۱-۲۵-۱۰-۶۰۶ FASB ASC برآورده شود.

همانطور که در ۲۳-۳۲-۱۰-۶۰۶ FASB ASC توضیح داده شده است، هرگونه تغییر در ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی پس از شروع قرارداد به دلیل شکل ما به ازای، تاثیری در قیمت معامله قرارداد درآمد نخواهد داشت. واحد تجاری برای تعیین چگونگی شناسایی هرگونه تغییر در ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی پس از انعقاد قرارداد، از رهنمود حسابداری مربوط برای شکل ما به ازای غیر نقدی استفاده می‌کند. به عنوان مثال، ممکن است واحد تجاری نیاز به استفاده از راهنمای اندازه‌گیری بعدی در ۳۰-۳۵۰ FASB ASC داشته باشد، همانطور که در پرسش و پاسخ ۴-۷ بحث شده است.

سوال ۳:

اگر شرایط موجود در پرسش و پاسخ ۲ تغییر کند و واحد تجاری A در آینده دارایی دیجیتالی را همزمان در ازای مبادله کالا یا خدمات دریافت نکند، چه ملاحظات دیگری خارج از ۶۰۶ FASB ASC برای واحد تجاری A لازم است؟

پاسخ ۳:

برخی از معاملات ممکن است پیچیده تر از مبادله همزمان کالا یا خدمات واحد تجاری با دارایی دیجیتالی باشد. در توافقاتی که شامل دریافت آتی دارایی دیجیتالی در ازای تحویل فعلی کالا یا خدماتی است، ممکن است نیاز باشد که واحدهای تجاری برای تعیین اینکه آیا حق دریافت دارایی دیجیتالی در آینده یک ابزار مشتقه یا ابزار ترکیبی شامل ابزارهای مشتقه تعبیه شده است یا خیر، راهنمای ۸۱۵ FASB ASC رو در نظر بگیرند.

حسابداری بعدی برای دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند

سوال ۴:

چگونه واحد تجاری باید دارایی‌های دیجیتالی را که پس از تحصیل به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند، به حساب منظور کند؟

پاسخ ۴:

دارایی نامشهود با عمر نامعین در ابتدا به ارزش تعیین شده مطابق با ۱-۳۰-۳۰-۳۵۰ FASB ASC ثبت می‌شود و مستهلک نمی‌شود. در عوض، اگر رویدادها یا تغییر در شرایط نشان دهد که احتمال کاهش ارزش دارایی وجود دارد، باید به صورت سالانه یا به تعداد بیشتر مورد آزمون کاهش ارزش قرار گیرد. بندهای ب ۱۸ و پ ۱۸ در ۳۵-۳۰-۳۵۰ FASB ASC نمونه‌هایی از حقایق و شرایط مربوط را ارائه می‌دهد که باید ارزیابی شود تا مشخص شود که آیا احتمال کاهش ارزش دارایی نامشهود با عمر نامعین وجود دارد یا خیر. اگر نشانه کاهش ارزش وجود داشته باشد و مشخص شود که مبلغ دفتری دارایی نامشهود از ارزش منصفانه آن بیشتر است، واحد تجاری باید به میزان بیشتر بودن مبلغ دفتری از ارزش منصفانه، زیان کاهش ارزش شناسایی کند.

پس از شناسایی زیان کاهش ارزش، مبلغ دفتری تعدیل شده مبنای جدید حسابداری دارایی نامشهود قرار می‌گیرد. برای جزئیات مربوط به حسابداری بعدی دارایی‌های نامشهود که مستهلک نمی‌شوند، به بندهای ۱۵-۲۰ در FASB ASC ۳۵۰-۳۰-۳۵ مراجعه کنید.

سوال ۵:

اگر دارایی دیجیتالی توسط واحد تجاری به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی شود و دارایی‌های دیجیتالی یکسان در بازار با قیمتی کمتر از ارزش دفتری فعلی آن خرید و فروش شود، آیا این فعالیت نشانه کاهش ارزش است و اگر چنین است، آیا باید هزینه کاهش ارزش ثبت شود؟

پاسخ ۵:

چنانچه رویدادها یا تغییر شرایط نشان دهد که احتمال کاهش ارزش دارایی نامشهود با عمر مفید نامعین زیاد است، باید سالانه یا به تعداد بیشتر مورد آزمون قرار گیرد. بندهای ب ۱۸ و پ ۱۸ در ۳۵۰-۳۰-۳۵ FASB ASC مثال‌هایی از عواملی را بیان می‌کند که واحد تجاری ممکن است در تعیین اینکه دارایی نامشهود با عمر نامعین دچار کاهش ارزش شده است یا خیر، در نظر بگیرد. این نمونه‌ها همه‌گیر نیستند و باید سایر حقایق و شرایط را نیز در نظر گرفت. برای تشخیص اینکه آیا رویدادی اتفاق افتاده است که منجر به ضرورت ارزیابی کاهش ارزش شود، ممکن است قضاوت لازم باشد.

هنگامی که دارایی دیجیتالی یکسان به قیمتی کمتر از ارزش دفتری فعلی واحد تجاری خرید و فروش می‌شود، این موضوع اغلب به عنوان نشانه‌ای مطرح می‌شود که احتمال کاهش ارزش آن زیاد است. واحدهای تجاری باید کیفیت و ارتباط اطلاعات موجود، مانند اطلاعات قیمت‌گذاری دارایی در بازار اصلی (یا رایج‌ترین بازار) یا اطلاعات سایر مبادلات دارایی دیجیتالی یا بازارها را کنترل و ارزیابی کنند تا مشخص شود آیا چنین اطلاعاتی نشان دهنده کاهش ارزش احتمالی است یا خیر.

اگر واحد تجاری تشخیص دهد که دارایی نامشهود با عمر نامعین به احتمال زیاد دچار کاهش ارزش می‌شود، باید ارزش منصفانه آن را بر اساس چارچوب ارزش منصفانه در ۸۲۰ FASB ASC، اندازه‌گیری ارزش منصفانه، تعیین کند.

اگر واحد تجاری براساس ارزیابی خود به این نتیجه برسد که ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی کمتر از ارزش دفتری آن است، باید زیان کاهش ارزش ثبت کند.

سوال ۶:

اگر ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی که به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شود، ارزش آن در اواسط دوره گزارشگری به کمتر از ارزش دفتری کاهش یافته باشد (یعنی زیان کاهش ارزش رخ داده باشد)، در صورتی که ارزش منصفانه در پایان همان دوره بازیافت شود، آیا ثبت کاهش ارزش ضرورت دارد؟

پاسخ ۶:

بله. هر زمانی که رویدادها یا تغییر در شرایط نشان دهد احتمال وقوع کاهش ارزش وجود دارد، آزمون کاهش ارزش دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین ضرورت دارد. اگر واحد تجاری به این نتیجه برسد که ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی کمتر از ارزش دفتری آن است، در آن زمان زیان کاهش ارزش ثبت می‌شود. مطابق با ۲۰-۳۵-۳۰-۳۵۰ FASB ASC، برگشت بعدی زیان‌های کاهش ارزش دارایی‌های نامشهود که قبلاً ثبت شده بودند، ممنوع است. این بند حتی اگر ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی در همان دوره حسابداری بیشتر از ارزش دفتری اصلی بازیافت شود، اعمال می‌شود.

مثال: واحد تجاری ABC دارای ۱ میلیون واحد از دارایی دیجیتالی است که آن را به صورت نقدی در تاریخ ۱ ژانویه ۲۰X۱ به ازای هر واحد ۱۰ دلار خریداری کرده است. واحد تجاری ABC دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده خود را به عنوان دارایی نامشهود با عمر نامعین به حساب منظور می‌کند. در هفته آخر ژانویه ۲۰X۱، واحدهای دارایی دیجیتالی مشابه در بورس با قیمت‌های کمتر از ارزش دفتری در واحد تجاری ABC معامله شدند. پس از در نظر گرفتن کیفیت و ارتباط اطلاعات موجود، واحد تجاری ABC به این نتیجه رسید که معاملات ژانویه نشان دهنده احتمال کاهش ارزش دارایی دیجیتالی است. واحد تجاری ABC بر اساس رهنمودهای موجود در FASB ASC ۸۲۰ تعیین کرد که ارزش منصفانه در آن زمان ۸ دلار برای هر واحد بود و نتیجه گرفت زیان کاهش ارزش ۲ میلیون دلاری در تاریخ ۳۱ ژانویه ۲۰X۱ رخ داده است.

در تاریخ ۳۱ مارس ۲۰X۱ (تاریخ گزارشگری ترانزنامه)، واحدهای دارایی دیجیتالی به مبلغی بالاتر از ارزش دفتری اصلی واحد تجاری ABC معامله شدند. اگرچه این موضوع می‌تواند نشانه این باشد که ارزش منصفانه دارایی دیجیتالی از تاریخ گزارشگری به بالاتر از ارزش دفتری اصلی افزایش یافته است، اما برگشت بعدی کاهش ارزش شناسایی شده قبلی ممنوع است. بر این اساس، نتایج عملیات واحد تجاری ABC برای این دوره باید شامل هزینه‌ای برای زیان کاهش ارزش ۲ میلیون دلاری باشد.

سوال ۷:

واحد تجاری هنگام ارزیابی کاهش ارزش دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده در طبقه دارایی نامشهود با عمر نامعین، چگونه باید هر واحد مربوط به این حساب را تعیین کند؟

پاسخ ۷:

واحدهای تجاری معمولاً طی یک دوره، با چندین تحصیل و واگذاری های دارایی دیجیتالی سروکار دارند. واحدهای تجاری باید با استفاده از راهنمایی در بندهای ۲۱-۲۷ از ۳۵-۳۰-۳۵، FASB ASC، واحد حساب را برای اهداف آزمون کاهش ارزش دارایی نامشهود با عمر نامعین مطابق با ۲۴-۳۵-۳۰-۳۵، FASB ASC، تعیین کنند، چراکه واحدهای تجاری معمولاً توانایی فروش یا واگذاری هر واحد (یا بخش قابل تقسیم از هر واحد) مربوط به دارایی دیجیتالی را جداگانه از هر واحد دیگر دارند، بطور کلی واحدهای تجاری به تعیین این موضوع دست خواهند یافت که واحد منفرد (یا بخش قابل تقسیم از هر واحد) نشان دهنده واحد حساب را برای اهداف آزمون کاهش ارزش نشان می‌دهد. برای انجام آزمون کاهش ارزش، واحدهای تجاری باید ارزش‌های دفتری دارایی‌های دیجیتالی منفرد خود (یا بخش قابل تقسیم از یک واحد منفرد) را ردیابی کنند. هنگام انجام آزمون کاهش ارزش دارایی دیجیتالی، واحد تجاری باید ارزش دفتری آن دارایی خاص را با ارزش منصفانه آن مقایسه کند. اگر واحد تجاری تشخیص دهد که یک واحد منفرد (یا بخش قابل تقسیم از یک واحد) نشان‌دهنده واحد حساب برای اهداف آزمون کاهش ارزش است، انجام چنین مقایسه‌ای برای بسته دارایی‌های دیجیتالی از همان نوع که با قیمت‌های مختلفی خریداری شده اند، مناسب نخواهد بود. این رویکرد می‌تواند منجر به کاهش نامناسب در مبلغ زیان کاهش ارزش از طریق خالص سازی (۱) زیان مربوط به واحدهایی با ارزش دفتری بالاتر از ارزش منصفانه فعلی در مقابل (۲) سودهای تحقق نیافته واحدهای با ارزش دفتری کمتر از ارزش منصفانه فعلی شود.

از بعد عملی، واحدهای تجاری می‌توانند آزمون کاهش ارزش را برای دسته‌های واحدهای دارایی دیجیتالی با تاریخ تحصیل و ارزش دفتری یکسان (یا بخش‌های قابل تقسیم از یک واحد) اجرا کنند.

اندازه‌گیری بهای تمام شده دارایی‌های دیجیتالی طبقه‌بندی شده به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین، هنگام قطع شناخت

سوال ۸:

هنگام فروش بخشی از دارایی‌های دیجیتالی واحد تجاری که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین به حساب منظور شده است، واحد تجاری چگونه باید مبنای بهام شده واحدهای فروش رفته را تعیین کند؟

پاسخ ۸:

واحدهای تجاری باید بها (یا ارزش دفتری بعدی آن) واحدهای مربوط به دارایی دیجیتالی که در زمان‌های مختلف به دست می‌آیند، را ردیابی کنند و هنگام فروش یا مبادله دارایی‌های دیجیتالی با کالاها یا خدمات دیگر، از این ارزش برای هر واحد از دارایی‌های دیجیتالی در زمان قطع شناخت استفاده کنند. دارایی‌های دیجیتالی معمولاً واحدهای قابل معاوضه را نشان می‌دهد که می‌تواند به واحدهای جزئی کوچکتر تقسیم شود و ممکن است تشخیص اینکه چه واحدهای خاصی از دارایی‌های دیجیتالی فروخته شده یا منتقل شده‌اند، امکانپذیر نباشد. به عنوان مثال، ممکن است واضح باشد که تعداد واحدهای دارایی دیجیتالی نگهداری شده کاهش یافته است (مثلاً از ۱۰ واحد به ۹ واحد در کیف پول واحد تجاری)، اما مشخص نباشد آیا واحد اول، آخر یا واحد خریداری شده دیگر، همانی است که فروخته شده است. واحد تجاری می‌تواند با ایجاد یک روش معقول و منطقی برای شناخت واحدهای دارایی دیجیتالی، رهنمودی را در این شرایط اعمال کند و آن را به طور پیوسته بکار گیرد. به عنوان مثال، یک رویکرد معقول و منطقی می‌تواند استفاده از روش FIFO باشد.

قطع شناخت دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین طبقه‌بندی می‌شوند

سوال ۹:

واحد تجاری چگونه باید فروش دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده به عنوان دارایی‌های نامشهود با عمر نامعین، را به حساب منظور کند؟

پاسخ ۹:

واحد تجاری ممکن است دارایی‌های دیجیتالی را از طریق مبادله آنها با ارزش‌های بدون پشتوانه (مثلاً دارایی دیجیتالی X به دلار آمریکا) منتقل کند، در این صورت، فروشنده باید ارزیابی کند که آیا معامله با مشتری انجام شده است یا خیر. اگر طرف مقابل مشتری باشد (یعنی فروش دارایی دیجیتالی X فعالیت است که بخشی از عملیات عمده یا اصلی واحد تجاری را تشکیل می‌دهد)، واحد تجاری باید فروش را تحت FASB ASC ۶۰۶ حساب کند و فروش را به عنوان درآمد هنگام انتقال کنترل دارایی‌های دیجیتالی فروخته شده ارائه کند. اگر طرف مقابل مشتری نباشد (یعنی فروش دارایی دیجیتالی X بخشی از عملیات عمده یا اصلی واحد تجاری نیست)، واحد تجاری باید فروش را تحت FASB ASC ۶۱۰-۲۰، سایر درآمدها - سود و زیان حاصل از قطع شناخت دارایی‌های غیر مالی، یا FASB ASC ۸۴۵، معاملات غیر پولی، بسته به ماهیت انتقال به حساب منظور کند. در آن شرایط، هرگونه سود و زیان ناشی از قطع شناخت معمولاً خالص، خارج از درآمد (سود و زیان خالص که به کسر بهای تمام شده [یا ارزش دفتری بعدی آن] از ما به ازای اندازه‌گیری شده تعیین می‌شود)، ارائه می‌شود.

شناخت دارایی‌های دیجیتالی هنگامی که واحد تجاری از خدمات کیف پول میزبان شخص ثالث استفاده می‌کند

سوال ۱۰:

هنگامی که واحد تجاری (سپرده‌گذار) دارایی دیجیتالی خود را از طریق خدمات کیف پول میزبان شخص ثالث (متولی) نگهداری می‌کند، آیا دارایی دیجیتالی باید در صورت‌های مالی سپرده‌گذار یا متولی شناسایی شود؟

پاسخ ۱۰:

بستگی دارد. دارایی دیجیتالی باید در صورت‌های مالی واحد تجاری که بر دارایی دیجیتالی کنترل دارد، شناسایی شود. تعیین اینکه کدام واحد تجاری - سپرده‌گذار یا متولی - دارایی دیجیتالی را کنترل می‌کند باید براساس حقایق خاص و شرایط قرارداد بین سپرده‌گذار و متولی و قوانین و مقررات قابل اجرا باشد. در این راستا، برای ارزیابی جنبه‌های خاصی از قرارداد، از جمله مالکیت قانونی، ممکن است به تجزیه و تحلیل قانونی نیاز باشد.

شکل قرارداد بین سپرده‌گذار و متولی ممکن است متفاوت باشد اما اغلب در شرایط و ضوابط یا اسناد افتتاح حساب ارائه شده توسط متولی گنجانده می‌شود.

علاوه بر ارزیابی شرایط قرارداد، تجزیه و تحلیل ویژگی‌های دارایی که توسط بیانیه مفاهیم FASB شماره ۶، عناصر صورت‌های مالی تعریف شده است، ممکن است به تعیین اینکه کدام طرف باید دارایی دیجیتالی را شناسایی کند، کمک کند. برخی از عواملی که ممکن است واحد تجاری در نظر بگیرد شامل موارد زیر است:

- آیا چارچوب‌های قانونی یا نظارتی قابل اعمال در مورد متولی و سپرده‌گذار (که ممکن است به حوزه قضایی نیز بستگی داشته باشد) بکار می‌رود؟ اگر چنین است، آیا چارچوب مزبور مشخص می‌کند که مالک قانونی دارایی دیجیتالی چه کسی است؟

- آیا شرایط توافق بین سپرده‌گذار و متولی نشان می‌دهد که سپرده‌گذار عنوان، بهره یا مالکیت قانونی دارایی دیجیتالی را به متولی منتقل خواهد کرد؟

- هنگامی که سپرده‌گذار دارایی‌های دیجیتالی خود را خارج از کیف پول متولی منتقل می‌کند، آیا متولی به انتقال واحدهای اصلی دارایی دیجیتالی سپرده‌گذار نزد متولی ملزم شده است؟

- آیا متولی (طبق شرایط قرارداد، قانون یا مقررات) برای اهداف خود بدون رضایت یا اطلاع سپرده‌گذار یا هر دو، حق دارد دارایی دیجیتالی سپرده‌گذاری شده را بفروشد، انتقال دهد، وام دهد، مصادره کند یا آن را به عنوان وثیقه قرار دهد؟

- آیا دارایی دیجیتالی سپرده‌گذاری شده نزد متولی در صورت ورشکستگی، تصفیه یا انحلال متولی در برابر بستانکاران محافظت می‌شود؟ در غیر این صورت، آیا ادعای سپرده‌گذاران در چنین شرایطی دارای حق تقدم است؟

- آیا سپرده‌گذار می‌تواند در هر زمان و به هر دلیلی دارایی دیجیتالی سپرده شده را برداشت کند؟ در غیر این صورت، چه رویدادهای احتمالی با حقوق دریافت دارایی دیجیتالی سپرده شده مرتبط است؟ آیا عوامل فناوری یا عوامل دیگری وجود دارد که با وجود حقوق قراردادی، قانونی یا نظارتی مانع از برداشت به موقع شود؟

- آیا توافقاتی جانبی بر حقوق و تعهدات سپرده‌گذار و متولی تاثیرگذار است؟

- آیا معاملات "برون زنجیره‌ای" خارج از بلاکچین زیربنایی که باید مورد توجه قرار گیرد، ثبت شده است؟

- آیا دارایی دیجیتالی در کیف پول چند امضایی نگهداری می‌شود؟ و اگر چنین است، امضاهای دیجیتالی مورد نیاز برای انجام معامله کدامند؟ چه کسی رمزهای خصوصی کیف پول چند علامتی را در اختیار دارد و چگونه مالکیت از طریق هرگونه توافقات حساب قابل اجرا مشاهده می‌شود؟
 - آیا متولی (طبق قرارداد، قانون یا مقررات) باید دارایی‌های دیجیتالی سپرده‌گذاران را از دارایی‌های دیجیتالی متعلق به حساب خود تفکیک کند؟ آیا متولی دارایی‌های دیجیتالی مربوط به چند سپرده‌گذار را ترکیب می‌کند؟
 - چنانچه دارایی دیجیتالی سپرده شده توسط متولی قابل بازبایی نباشد (به عنوان مثال، به دلیل نقض امنیت، هک، سرقت یا کلاهبرداری)، آیا سپرده‌گذار ریسک زیان را می‌پذیرد؟
 - آیا ممکن است سپرده‌گذار به هر نحوی توسط متولی از دریافت کلیه مزایای اقتصادی حاصل از کنترل دارایی دیجیتالی، از جمله افزایش قیمت منع شود.
 - فهرست قبلی جامع نیست و هیچ عاملی وجود ندارد که تعیین کننده کنترل دارایی دیجیتالی نگهداری شده از طریق کیف پول دیجیتالی متولی باشد. هر توافق باید به طور جداگانه ارزیابی شود.
- اگر مشخص شود که سپرده‌گذار بر دارایی دیجیتالی کنترل دارد، باید دارایی دیجیتالی را در صورت‌های مالی خود شناسایی کند.
- چنانچه مشخص شود که سپرده‌گذار بر دارایی دیجیتال کنترل ندارد - یعنی متولی آن را کنترل می‌کند - در این صورت سپرده‌گذار باید حق دریافت دارایی دیجیتالی (از متولی) را به عنوان دارایی در صورت‌های مالی خود شناسایی کند. متولی باید دارایی دیجیتالی را به عنوان دارایی خود شناسایی کند و بدهی متناظر برای بازگرداندن دارایی دیجیتالی به سپرده‌گذار در صورت‌های مالی خود شناسایی کند.
- حق دریافت دارایی دیجیتالی که توسط سپرده‌گذار شناسایی می‌شود و بدهی جهت بازگشت دارایی دیجیتالی به سپرده‌گذار که توسط متولی شناسایی می‌شود، ممکن است نیاز به ارزیابی بیشتری برای اهداف حسابداری داشته باشد، از جمله ملاحظات اندازه‌گیری بعدی و ارزیابی ابزارهای مشتقه تعبیه شده که ممکن است طبق FASB ASC ۸۱۵ نیاز باشد به دو بخش تقسیم شود.

تحقق تعریف شرکت سرمایه‌گذار وقتی شامل فعالیت‌های دارایی دیجیتال است

سوال ۱۱:

آیا مشارکت در فعالیت‌های دارایی دیجیتال (به عنوان مثال، فعالیت‌های استخراج) شرکت را برای طبقه‌بندی به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری طبق ۹۴۶-۱۰-۱۵-۵ FASB ASC، خدمات مالی - شرکت‌های سرمایه‌گذاری - فاقد شرایط لازم می‌کند؟

پاسخ ۱۱:

بستگی دارد. مطابق با ۹۴۶-۱۰-۱۵-۵ FASB ASC، شرکتی که تحت قانون شرکت سرمایه‌گذاری ۱۹۴۰ اداره نشده باشد، چنانچه دارای مشخصات اساسی در ۹۴۶-۱۰-۱۵-۶ FASB ASC به شرح زیر باشد، می‌تواند شرکت سرمایه‌گذاری محسوب شود:

الف. شرکت سرمایه‌گذاری، واحد تجاری است که هر دو مورد زیر را انجام می‌دهد:

۱- منابع مالی را از طریق یک یا چند سرمایه‌گذار به دست آورد و خدمات مدیریت سرمایه‌گذاری را به سرمایه‌گذاران ارائه دهد.

۲- به سرمایه‌گذاران خود متعهد می‌شود که هدف تجاری و تنها فعالیت‌های اصلی آن سرمایه‌گذاری منابع مالی، صرفاً جهت بازده حاصل از افزایش ارزش سرمایه‌گذاری، درآمد سرمایه‌گذاری یا هر دو است. ب. واحد تجاری یا شرکت‌های وابسته آن هدف کسب بازده یا منافع از شرکت سرمایه‌پذیر یا شرکت‌های وابسته آن، ندارد که معمولاً قابل انتساب به منافع مالکیت نیستند یا به افزایش ارزش سرمایه‌گذاری یا درآمد سرمایه‌گذاری مربوط نمی‌شود.

همانطور که در ۹۴۶-۱۰-۱۵ FASB ASC ذکر شده است، معمولاً یک شرکت سرمایه‌گذاری دارای مشخصات زیر است:

الف. بیش از یک سرمایه‌گذاری دارد.

ب. بیش از یک سرمایه‌گذار دارد.

ج. سرمایه‌گذارانی دارد که اشخاص وابسته شرکت اصلی (در صورت وجود شرکت اصلی) یا مدیر سرمایه‌گذاری نیستند.

د. دارای منافع مالکیت به شکل حقوق مالکانه یا منافع مشارکت است.

ه. بطور اساسی تمام سرمایه‌گذاری‌های خود را بر اساس ارزش منصفانه مدیریت می‌کند.

با این وجود، فقدان یک یا چند مورد از این مشخصات لزوماً مانع از آن نمی‌شود که واحد تجاری یک شرکت سرمایه‌گذاری باشد. واحد تجاری باید قضاوت کند و مشخص کند که چگونه فعالیت‌های آن با فعالیت‌های یک شرکت سرمایه‌گذاری مطابقت دارد.

مطابق با FASB ASC ۹۴۶-۱۰-۵۵، شرکت سرمایه‌گذاری نباید هیچ فعالیت اصلی دیگری به جز فعالیت‌های سرمایه‌گذاری خود داشته باشد و نباید دارایی یا بدهی قابل توجهی غیر از آنچه که مرتبط با فعالیت‌های سرمایه‌گذاری آن است، با توجه به موارد استثنای خاص ذکر شده در FASB ASC ۹۴۶-۱۰-۵۵-۵، داشته باشد.

مهم است که واحد تجاری شواهد مربوط به هدف تجاری و فعالیت‌های اساسی خود را در تعیین طبقه‌بندی مناسب به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری در نظر بگیرد. شواهد مربوط به هدف تجاری و فعالیت‌های اساسی ممکن است در یادداشت پیشنهاد واحد تجاری، نشریه‌های توزیع شده توسط واحد تجاری و سایر اسناد شرکتی یا مشارکت که اهداف سرمایه‌گذاری واحد تجاری را نشان می‌دهد، وجود داشته باشد. همچنین شواهد بیشتری ممکن است شامل شیوه‌ای که واحد تجاری خود را به طرف‌های دیگر (مانند سرمایه‌گذاران بالقوه یا سرمایه‌پذیران بالقوه) ارائه می‌کند، باشد. برنامه‌های سرمایه‌گذاری واحد تجاری (به عنوان مثال، راهبردهای خروج احتمالی برای تحقق افزایش ارزش سرمایه‌گذاری) نیز شواهدی از هدف تجاری و فعالیت‌های اساسی آن را ارائه می‌دهد.

برای واحد تجاری مشارکت کننده در فعالیت‌های دارایی دیجیتال (به عنوان مثال خرید و فروش، استخراج) مهم است که با در نظر گرفتن تمام شواهد موجود، قضاوت و تعیین کند که آیا این فعالیت‌ها با شرکت سرمایه‌گذاری طبق FASB ASC ۹۴۶-۱۰، مطابقت دارد. به عنوان مثال، خرید دارایی‌های دیجیتال با هدف فروش آنها جهت افزایش ارزش سرمایه‌گذاری توسط واحد تجاری، فعالیت‌های سرمایه‌گذاری مطابق با فعالیت‌های شرکت سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود. در مقابل، فعالیت‌های واحد تجاری در اختصاص دادن منابع به استخراج، از جمله فراهم کردن و بهره‌برداری از تجهیزات رایانه‌ای و شبکه‌ای قابل توجه برای کسب دارایی‌های دیجیتال در ازای تامین منابع محاسباتی به بلاکچین، به طور کلی "فعالیت‌های غیر سرمایه‌گذاری" تلقی می‌شود که با شرکت‌های سرمایه‌گذاری مطابقت ندارد.

اگر واحد تجاری یا شرکت‌های وابسته به آن در فعالیت‌های "غیر سرمایه‌گذاری" مشارکت داشته باشد، واحد تجاری باید ارزیابی کند که این "فعالیت‌های غیر سرمایه‌گذاری" اصلی هستند. چنانچه آنها اصلی باشند، واحد تجاری تعریف شرکت سرمایه‌گذاری را برآورده نمی‌کند. تعیین اساسی بودن فعالیت‌های غیر سرمایه‌گذاری ممکن است نیاز به قضاوت عمده داشته باشد.

علاوه بر رهنمود ۹۴۶ FASB ASC، واحد تجاری می‌تواند پرسش و پاسخ بخش ۳۶، ۶۹۱۰، "تعیین اینکه آیا منشأ وام یک فعالیت اصلی است هنگام ارزیابی اینکه واحد تجاری، شرکت سرمایه‌گذاری است یا نه" را در نظر بگیرد، که چارچوبی را برای ارزیابی اینکه آیا فعالیت‌های واحد تجاری نشان‌دهنده فعالیت‌های اصلی است که با فعالیت‌های شرکت سرمایه‌گذاری مطابقت ندارد، را ارائه می‌دهد. به عنوان مثال، اهمیت درآمد حاصل از فعالیت‌های غیر سرمایه‌گذاری باید با درآمد حاصل از افزایش ارزش سرمایه‌گذاری، درآمد سرمایه‌گذاری یا هر دو مقایسه شود. اگر چنین فعالیت‌هایی اصلی تشخیص داده شود، مانع از تعیین شرکت به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری می‌شود.

حسابداری توسط یک شرکت سرمایه‌گذاری برای دارایی‌های دیجیتالی که به عنوان سرمایه‌گذاری نگهداری می‌شود

سوال ۱۲:

واحد تجاری که تحت ۹۴۶ FASB ASC، خدمات مالی-شرکت‌های سرمایه‌گذاری، به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری واجد شرایط است، چگونه باید سرمایه‌گذاری در دارایی‌های دیجیتالی را به حساب منظور کند؟

پاسخ ۱۲:

شرکت سرمایه‌گذاری با بکارگیری ۹۴۶ FASB ASC، باید تعیین کند که آیا دارایی‌های دیجیتالی نگهداری شده، اوراق بدهی، سهام یا سرمایه‌گذاری دیگری را نشان می‌دهد و از رهنمود ۳۲۰-۹۴۶ FASB ASC، برای سرمایه‌گذاری در اوراق بدهی و سهام یا از ۳۲۵-۹۴۶ FASB ASC، برای سایر سرمایه‌گذاری‌ها استفاده می‌کند. صرف نظر از نوع سرمایه‌گذاری، ۹۴۶ FASB ASC شرکت سرمایه‌گذاری را ملزم می‌کند در ابتدا سرمایه‌گذاری‌های خود را به قیمت معامله شامل کارمزد و سایر هزینه‌هایی که بخشی از معامله خرید است، اندازه‌گیری کند.

در ادامه، شرکت سرمایه‌گذاری باید سرمایه‌گذاری در دارایی‌های دیجیتالی را مطابق با راهنمای بکارگیری ۳۵-۱-۳۲۰-۹۴۶ FASB ASC یا ۳۵-۱-۳۲۵-۹۴۶ FASB ASC به ارزش منصفانه اندازه‌گیری کند، مگر اینکه استثنائی باشد که حسابداری به روش ارزش ویژه یا تلفیق را الزامی کند. به عنوان مثال، چنانچه به موجب دارایی دیجیتالی کنترل بر یک واحد عملیاتی فراهم شود که هدف آن ارائه خدمات به شرکت

سرمایه‌گذاری است. رهنمودهای بیشتر را در FASB ASC ۹۴۶-۳۲۳ و FASB ASC ۹۴۶-۸۱۰ مشاهده کنید.

شناخت، اندازه‌گیری و ارائه دارایی‌های دیجیتالی خاص برای واسط‌ها - معامله‌گران

یادداشت: پرسش و پاسخ ۱۳ تا ۱۵ شناخت، اندازه‌گیری و ارائه دارایی‌های دیجیتالی، ویژه واسط - معامله‌گر در دامنه FASB ASC ۹۴۰، خدمات مالی - واسط‌ها - معامله‌گران، و راهنمای حسابرسی و حسابداری AICPA واسط‌ها - معامله‌گران در اوراق بهادار (رهنمود واسط‌ها - معامله‌گران) را نشان می‌دهد.

پرسش و پاسخ ۱۳ تا ۱۵ به اینکه چگونه واحد تجاری تعیین می‌کند که در دامنه FASB ASC ۹۴۰ و راهنمای واسط - معامله‌گر قرار می‌گیرد یا خیر، اشاره نمی‌کند. کارگروه مباحث نوظهور FASB (EITF)، در شماره ۱۲-۰۶، رهنمود بیشتری در مورد چگونگی تعیین اینکه آیا یک واحد تجاری در دامنه راهنمای واسط - معامله‌گر قرار دارد یا خیر، در نظر گرفته است. با این حال، هنوز هیچ اجماع نظری حاصل نشده است. EITF مشاهده کرد این موضوعی است که در عمل متنوع است.

اگر واحد تجاری که نزد SEC پرونده دارد، یا قصد دارد تشکیل پرونده دهد، به این نتیجه برسد که در دامنه FASB ASC ۹۴۰ و رهنمود واسط - معامله‌گر قرار دارد، باید بحث در مورد چنین نتیجه‌گیری را با سرپرست حسابداری اداره SEC لحاظ کند. علاوه بر این، هر واحد تجاری که رهنمود واسط - معامله‌گر را تحت FASB ASC ۹۴۰ بکار می‌گیرد، باید (الف) قسمت‌های خاصی از FASB ASC ۹۴۰ و رهنمود واسط - معامله‌گر را به طور انتخابی اعمال نکند. در عوض، باید کلیه راهنمایی‌ها را به کار ببندد و (ب) مبحث قواعد مسئولیت مالی SEC که در بیانیه مشترک کارکنان در مورد متولی واسط - معامله‌گر نسبت به اوراق بهادار دارایی دیجیتالی ارائه شده است، را در نظر بگیرد. SEC و کارکنان اداره تنظیم مقررات صنعت مالی (FINRA) در مورد نحوه نشان دادن مالکیت یا کنترل فیزیکی با توجه به امنیت دارایی دیجیتالی و همچنین نسبت به نحوه مشارکت واسط - معامله‌گر در تجارت دارایی دیجیتالی مطابق با قواعد مسئولیت مالی، رهنمود و دستورالعملی ارائه نکرده‌اند. به علاوه این پرسش و پاسخ به سایر سوالات نظارتی واسط - معامله‌گر (به عنوان مثال، کاهش سرمایه خالص مربوط به دارایی‌های دیجیتالی یا اوراق بهادار دارایی‌های دیجیتالی که واسط - معامله‌گر به صورت اختصاصی نگهداری می‌کند) پاسخ نمی‌دهد.

سوال ۱۳:

چگونه واحد تجاری که در دامنه FASB ASC ۹۴۰، خدمات مالی - واسط‌ها - معامله‌گران قرار می‌گیرد، باید دارایی‌های دیجیتالی نگهداری یا دریافت شده به نمایندگی از مشتریان را در صورت وضعیت مالی خود ارائه دهد؟

پاسخ ۱۳:

هنگامی که واحد تجاری به نمایندگی از مشتری دارایی‌های دیجیتالی را دریافت یا نگهداری می‌کند و تشخیص می‌دهد که چنین فعالیت‌هایی در دامنه FASB ASC ۹۴۰-۲۰ است، این واحد تجاری باید رهنمودهای موجود در ۱-۲۵-۲۰-۹۴۰ FASB ASC و برای ثبت واسط-معامله‌گر باید مباحث قواعد مسئولیت مالی SEC که در بیانیه مشترک کارکنان در مورد متولی واسط-معامله‌گر نسبت به اوراق بهادار دارایی دیجیتالی ارائه شده است، را در نظر بگیرد. مطابق با ۱-۲۵-۲۰-۹۴۰ FASB ASC، هنگامی که واسط-معامله‌گر نماینده مشتری است، معامله نباید در صورت وضعیت مالی آن منعکس شود.

یادداشت: در پرسش و پاسخ ۱۳-۱۵ به اینکه چگونه واحد تجاری تعیین می‌کند که در دامنه ۹۴۰ FASB ASC قرار می‌گیرد و رهنمود واسط - معامله‌گر اشاره نمی‌شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد ملاحظات واحد تجاری نسبت به قرارگیری در دامنه FASB ASC ۹۴۰، به یادداشت قبل از پرسش و پاسخ ۱۳ مراجعه کنید.

سوال ۱۴:

چگونه واسط-معامله‌گر در دامنه FASB ASC ۹۴۰، باید درآمد مربوط به معاملات خرید و فروش دارایی‌های دیجیتالی را به نمایندگی از مشتریان خود شناسایی دهد؟

پاسخ ۱۴:

واسط- معامله‌گر می‌تواند در ازای کارمزد از سوی مشتریان خود دارایی‌های دیجیتالی را خرید و فروش کند. رهنمود واسط- معامله‌گر بیان می‌کند که معاملات کارگزاری معاملاتی است که در آن واسط- معامله‌گر "صرفاً یک واسط بین دو طرف معامله است ... [و] به عنوان کارگزار فعالیت می‌کند." مطابق با ۱-۲۵-۲۰-۹۴۰ FASB ASC، درآمد کارمزد هنگامی که (یا به عنوان) واسط- معامله‌گر تعهدات عملکرد خود را طبق قرارداد مطابق با ۶۰۶ FASB ASC، درآمد حاصل از قرارداد با مشتریان، ایفا می‌کند، درآمد شناسایی می‌شود.

یادداشت: در پرسش و پاسخ ۱۳-۱۵ به اینکه چگونه واحد تجاری تعیین می‌کند که در دامنه ۹۴۰ FASB ASC قرار می‌گیرد و رهنمود واسط- معامله‌گر اشاره نمی‌شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد ملاحظات واحد تجاری نسبت به قرارگیری در دامنه ۹۴۰ FASB ASC، به یادداشت قبل از پرسش و پاسخ ۱۳ مراجعه کنید.

سوال ۱۵:

دارایی‌های دیجیتالی متعلق به واسط-معامله‌گر در دامنه ۹۴۰ FASB ASC به عنوان بخشی از پرتفوی معاملاتی آن، چگونه باید اندازه‌گیری شود؟

پاسخ ۱۵:

مطابق با بندهای ۱-۲ از ۳۵-۳۲۰-۹۴۰ FASB ASC، موقعیت‌های حاصل از معاملات مالکانه باید به ارزش منصفانه همراه با تغییرات در ارزش منصفانه شناسایی شده در سود و زیان دوره، اندازه‌گیری شود. می‌دانیم که شیوه عمل این صنعت برای تفسیر تعریف موجودی نگهداری شده توسط واسط-معامله‌گر تحت ۹۴۰ FASB ASC شامل دارایی‌هایی مانند ابزارهای مالی و کالاهای فیزیکی نگهداری شده در موقعیت‌های مالکانه، گسترش تفسیر موجودی شامل دارایی‌های دیجیتالی که برای معاملات مالکانه نگهداری می‌شود، منطقی است.

یادداشت: در پرسش و پاسخ ۱۳-۱۵ به اینکه چگونه واحد تجاری تعیین می‌کند که در دامنه ۹۴۰ FASB ASC قرار می‌گیرد و رهنمود واسط - معامله‌گر اشاره نمی‌شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد ملاحظات واحد تجاری نسبت به قرارگیری در دامنه ۹۴۰ FASB ASC، به یادداشت قبل از پرسش و پاسخ ۱۳ مراجعه کنید.

ملاحظات برای دارایی‌های رمزنگاری شده که نیاز به اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارند

سوال ۱۶:

هنگام تعیین ارزش منصفانه برای دارایی‌های رمزنگاری شده، بازار اصلی کدام است؟

پاسخ ۱۶:

مطابق با ۳-۳۵-۱۰-۸۲۰ FASB ASC، در اندازه‌گیری ارزش منصفانه فرض می‌شود که دارایی یا بدهی در معامله‌ای متعارف بین فعالان بازار مبادله می‌شود تا در تاریخ اندازه‌گیری تحت شرایط فعلی بازار، دارایی به فروش برسد یا بدهی انتقال پیدا کند. علاوه بر این، ۵-۳۵-۱۰-۸۲۰ FASB ASC، بیان می‌کند در اندازه‌گیری ارزش منصفانه فرض بر این است که معامله فروش دارایی یا انتقال بدهی (الف) در بازار اصلی برای دارایی یا بدهی یا (ب) در صورت عدم وجود بازار اصلی، در با صرفه‌ترین بازار برای دارایی یا بدهی انجام می‌شود. بنابراین، اندازه‌گیری ارزش منصفانه معامله‌ای متعارف برای فروش دارایی یا انتقال بدهی در بازار اصلی آن را (یا در غیاب بازار اصلی، با صرفه‌ترین بازار) در نظر می‌گیرد.

بازارهای مختلفی وجود دارد که دارایی‌های رمزنگاری شده در آنها مبادله می‌شوند. قابلیت اتکا و کفایت اطلاعات تولید شده می‌تواند بازار به بازار متفاوت باشد. برای واحدهای تجاری مهم است که بررسی کنند آیا این بازارها از حجم و سطح اطلاعات قابل اتکای فعالیت در تعیین بازار اصلی (یا در صورت عدم وجود بازار اصلی، با صرفه‌ترین بازار) برخوردار هستند.

تحت ۸۲۰ FASB ASC، اندازه‌گیری ارزش منصفانه، بازار اصلی بازاری است که بیشترین حجم و سطح فعالیت را برای دارایی یا بدهی دارد. تعیین بازار اصلی باید بر اساس بازار با بیشترین حجم و سطح فعالیت باشد که واحد گزارشگر می‌تواند به آن دسترسی داشته باشد و نه بر اساس میزان فعالیت خود واحد تجاری در یک بازار خاص. در این راستا، برای واحد تجاری مهم است که ارزیابی کند که آیا محدودیت‌های نظارتی

یا محدودیت‌های دیگری وجود دارد که از دسترسی آن به بازار خاص جلوگیری کند. هنگام شناسایی بازار اصلی - یا در غیاب بازار اصلی، با صرفه‌ترین بازار - واحد تجاری ملزم به جستجوی جامع در تمام بازارهای ممکن برای دارایی نیست، اما باید تمام اطلاعاتی را که به طور معقول در دسترس است، را در نظر بگیرد. مطابق با الف ۵-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB، بازاری که در آن واحد تجاری به طور معمول با دارایی رمزنگاری شده معامله می‌کند، بازار اصلی فرض می‌شود، مگر اینکه شواهدی خلاف آن وجود داشته باشد.

برای رد این فرض، واحد تجاری باید شواهدی کسب کند که بازاری که به طور طبیعی در آن معامله می‌کند، بازاری با بیشترین حجم و سطح فعالیت برای دارایی رمزنگاری شده نباشد. به عنوان مثال، اگر واحد تجاری به طور معمول دارایی‌های رمزنگاری شده را از طریق واسط یا کارگزار خرید و فروش کند، به طور کلی آن بازار را به عنوان بازار اصلی شناسایی می‌کند، مگر اینکه (با در نظر گرفتن تمام اطلاعاتی که به طور معقول در دسترس است) شواهدی کسب کرده باشد مبنی بر اینکه بازار دیگری (مثلاً بورس) حجم و سطح فعالیت بیشتری دارد. برای این منظور، بین بازار دیگر و بازاری که واحد تجاری به طور معمول در آن معامله می‌کند، مقایسه‌ای صورت می‌گیرد. اگرچه بسیاری از فعالان بازار ممکن است از طریق واسط‌ها یا کارگزاران در دارایی‌های رمزنگاری شده معامله کنند، اما هرکدام از این واسط‌ها یا کارگزاران خود یک بازار نیستند. به طور کلی، اطلاعات کافی در مورد حجم و قیمت‌گذاری معاملات دارایی رمزنگاری شده در بازارهای غیر مبادله‌ای وجود ندارد. بنابراین، ممکن است برای واحد تجاری مقایسه بین بازارها دشوار باشد تا نتیجه بگیرد که بازار دیگری (به عنوان مثال بورس) از حجم و سطح فعالیت بیشتری نسبت به بازاری که به طور معمول از طریق واسط یا کارگزار در آن معامله انجام می‌شود، برخوردار است. در این شرایط، رد این فرض که بازاری که بطور معمول در آن معامله انجام می‌شود بازار اصلی است، دشوار خواهد بود.

وقتی بازار اصلی برای ارزشیابی دارایی رمزنگاری شده وجود دارد، باید از قیمت در آن بازار برای اندازه‌گیری ارزش منصفانه استفاده شود، حتی اگر در تاریخ اندازه‌گیری، در بازار دیگری قیمت مناسب‌تری وجود داشته باشد. به بیان دیگر مفهوم با صرفه‌ترین بازار تحت ۵-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB فقط در شرایطی بکار می‌رود که واحد تجاری تشخیص دهد هیچ بازار اصلی برای ارزشیابی دارایی رمزنگاری شده وجود ندارد. با صرفه‌ترین بازار، بازاری است که مبلغ دریافتی برای فروش دارایی رمزنگاری شده را پس از کسر هزینه‌های معامله (به عنوان مثال کارمزدهای مبادله یا کارگزار)، را حداکثر کند. اگرچه هزینه‌های معامله ممکن است در تعیین با صرفه‌ترین بازار تعیین‌کننده باشد، اما طبق ۹-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB، این قبیل هزینه‌ها در ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده لحاظ نمی‌شوند.

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

سوال ۱۷:

واحد تجاری هنگام تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده در مورد بازارهایی که دارایی‌های رمزنگاری شده در آن معامله می‌شود، چه مواردی را باید در نظر بگیرد؟

پاسخ ۱۷:

دارایی‌های رمزنگاری شده در بازارهای مختلفی معامله می‌شوند. قابلیت اتکا و کفایت اطلاعات تهیه شده که در تعیین منظم بودن معاملات گزارش شده بازار یا فعال بودن بازار مورد استفاده قرار می‌گیرد، می‌تواند از یک بازار به بازار دیگر متفاوت باشد. برای تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده مطابق با ۸۲۰ FASB ASC- اندازه‌گیری ارزش منصفانه- واحد تجاری، در میان موارد دیگر، باید بازار اصلی (یا با صرفه‌ترین) بازار که دارایی رمزنگاری شده در آن معامله می‌شود را تعیین کند، فعال یا غیرفعال بودن آن بازار را ارزیابی کند، بررسی کند آیا معاملات گزارش شده بازار منظم است و تعیین کند آیا اطلاعات تهیه شده توسط بازار قابل اتکا است یا خیر.

ارزیابی واحد تجاری از این موارد ممکن است به طور قابل توجهی بر چگونگی اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری تاثیر بگذارد. نمونه‌ها به شرح زیر است:

- اگر واحد تجاری تشخیص دهد که اطلاعات ارائه شده توسط بازار قابل اتکا نیست، نباید وزنی را به آن اطلاعات اختصاص دهد.
- اگر واحد تجاری در معاملات مربوط به بازار اصلی خود مشارکت داشته باشد، به طور کلی مناسب نیست وزن صفر به اطلاعات بازار اختصاص داده شود.
- اگر معاملات بین خریداران و فروشندگان متقاضی انجام شود و بازار اجازه فعالیت‌های معمول و عادی بازاریابی را بدهد، به سختی می‌توان ادعا کرد که معاملات منظم نیستند؛ زیرا این معامله یک معامله اجباری نیست.

- اگر واحد تجاری نتیجه بگیرد که بازار غیرفعال است، مقدار وزنی که به قیمت معامله داده می‌شود در مقایسه با سایر معیارهای ارزش منصفانه، به واقعیت‌ها و شرایط بستگی دارد.
- در نهایت، واحدهای تجاری باید بازارهایی را که دارایی‌های رمزنگاری شده در آنها معامله می‌شوند را به دقت ارزیابی کنند تا ورودی‌ها یا تکنیک‌های مناسب برای تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده را تعیین کنند. برای اطلاعات بیشتر به پرسش و پاسخ ۱۸ تا ۲۰ مراجعه کنید.

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

سوال ۱۸:

فرض کنید بازار اصلی (یا باصرفه‌ترین بازار) برای دارایی رمزنگاری شده، بازار فعالی با قیمت‌های اعلام‌شده برای دارایی‌های مشابه باشد. با توجه به ویژگی‌های بازار اصلی، واحد تجاری نتیجه می‌گیرد که ارزش منصفانه به عنوان سطح ۱ طبقه‌بندی شود، چگونه ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده در این شرایط تعیین می‌شود؟

پاسخ ۱۸:

چنانچه بازار اصلی برای دارایی رمزنگاری شده وجود داشته باشد، اندازه‌گیری ارزش منصفانه آن دارایی باید براساس قیمت اعلام شده در آن بازار باشد، حتی اگر در تاریخ اندازه‌گیری، قیمت‌ها در بازار دیگری احتمالاً از صافه بیشتری برخوردار باشد (FASB ASC ۸۲۰-۱۰-۳۵-۶). همچنین (FASB ASC ۸۲۰-۱۰-۳۵-۴۴). همچنین (FASB ASC ۸۲۰-۱۰-۳۵-۴۴) شامل تعداد زیادی دارایی یا بدهی یکسان، مانند نگهداری ابزارهای مالی) و دارایی یا بدهی در بازار فعال مورد معامله قرار گیرد، ارزش منصفانه آن دارایی یا بدهی باید در سطح ۱ با حاصلضرب قیمت اعلام شده برای دارایی یا بدهی خاص در مقدار نگهداری شده توسط واحد گزارشگر اندازه‌گیری شود. در این صورت، حتی اگر حجم معاملات روزانه عادی بازار برای جذب مقدار نگهداری شده کافی نباشد، ثبت سفارش برای فروش در یک معامله مشخص ممکن است بر قیمت اعلام شده تاثیر بگذارد.

بر این اساس، به استثنای شرایط خاصی که در پ ۴۱-۳۵-۱۰-۸۲۰ FASB ASC مشخص شده است، نباید هیچ تعدیلی بر ورودی سطح ۱ انجام شود و ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده باید بر اساس قیمت

ضربدر مقدار تعیین شود (که معمولاً به صورت " $p \times q$ " نشان داده می شود).

پ ۳۶-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB برای بازارهایی که اطلاعات مربوط به اختلاف قیمت خرید و فروش را ارائه می دهند، ارزش منصفانه مبتنی بر قیمت در بازه اختلاف قیمت خرید و فروش که بهترین ارائه از ارزش منصفانه است، را الزامی کرده است. واحدهای تجاری می توانند از قیمت خرید و فروش، میانگین قیمت خرید و فروش یا نقطه دیگری در بازه استفاده کنند. اگرچه رهنمودهای موجود در ت ۳۶-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB مانع عرف قیمت گذاری میانگین (یا میانگین بازار) نیست، اما ممکن است شرایطی وجود داشته باشد که استفاده از چنین عرفی مناسب نباشد (مثلاً زمانی که اختلاف زیادی بین قیمت خرید و فروش وجود دارد).

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

سوال ۱۹:

آیا مناسب است واحد گزارشگر اندازه گیری ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده را تعدیل کند تا میزان نگهداری دارایی رمزنگاری شده در واحد تجاری را منعکس نماید؟

پاسخ ۱۹:

خیر. ب ۳۶-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB موارد زیر را بیان می کند:

واحد گزارشگر باید داده های ورودی را انتخاب کند که با ویژگی های دارایی یا بدهی موردنظر که فعالان بازار در معامله آن دارایی یا بدهی در نظر می گیرند، سازگار باشد (به بند ب ۲-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB تا پ ۳۵-۲ مراجعه کنید). در برخی موارد، آن ویژگی ها، مانند صرف یا کسر منجر به تعدیل می شود (به عنوان مثال، صرف کنترل یا کسر منافع فاقد حق کنترل). با این حال، در اندازه گیری ارزش منصفانه نباید صرف و کسری لحاظ شود که با واحد حساب مندرج در استانداردی که اندازه گیری ارزش منصفانه را الزامی یا مجاز می کند، سازگار نباشد. صرف و کسری که به جای انعکاس اندازه به عنوان ویژگی دارایی یا بدهی (برای مثال، صرف کنترل هنگام اندازه گیری ارزش منصفانه منافع فاقد حق کنترل)، اندازه را به عنوان ویژگی میزان مالکیت واحد تجاری منعکس می کند (به ویژه، طبق توصیف ۴۴-۳۵-۱۰-۸۲۰-ASC FASB عامل محدود کننده ای است که قیمت اعلام شده دارایی یا بدهی را به این دلیل تعدیل می کند که حجم عادی معاملات روزانه بازار به اندازه ای نیست که مقادیر نگهداری شده توسط واحد تجاری را جذب کند)، در

اندازه‌گیری ارزش منصفانه در نظر گرفته نمی‌شود.

پاسخ به پرسش ۷ نشان می‌دهد که واحدهای تجاری به طور کلی به این نتیجه می‌رسند که واحد حساب دارایی رمزنگاری شده واحد خاصی است (یا بخش قابل تقسیم از یک واحد). بعلاوه، پاسخ به پرسش ۱ توضیح می‌دهد که دارایی رمزنگاری شده جزء ابزار مالی، دارایی مالی یا ارقام غیر مالی منظور شده به عنوان ابزار مشتقه مطابق با ۸۱۵ ASC FASB ابزار مشتقه و مصون‌سازی، نیست. در نتیجه، استثنای پرتفوی در بند ت ۱۸-۳۵-۱۰-۸۲۰ ASC FASB برای دارایی رمزنگاری شده کاربردی نیست. بنابراین، تعدیل اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده برای انعکاس اندازه واحد تجاری نگهدارنده دارایی رمزنگاری شده مناسب نیست.

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند؛ بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

سوال ۲۰:

بازارهای دارایی رمزنگاری شده اغلب به طور مداوم و بدون بسته شدن بازار سنتی کار می‌کنند. واحدهای تجاری چگونه باید ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده را در چنین شرایطی تعیین کنند؟

پاسخ ۲۰:

در چنین شرایطی، عرف (میثاق) حسابداری ممکن است انقطاع زمانی برای تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده، مقرر کند. به عنوان مثال، منطقی است که واحد تجاری عرف حسابداری را بر اساس قیمت‌های زیر تعیین کند:

- پایان روز کاری واحد تجاری.
- ساعت هماهنگ جهانی (UTC)
- زمان‌بندی دیگری که منطقی تشخیص داده می‌شود، مانند زمان بسته شدن سنتی بر اساس اختیار قانونی بازار محلی.

واحدهای تجاری باید معاملاتی را که پس از انقطاع زمانی اما قبل از پایان دوره گزارشگری انجام می‌شوند، مشابه رهنمودهای پ ۴۱-۳۵-۱۰-۸۲۰ ASC FASB در نظر بگیرند.

هر عرفی که مورد استفاده قرار می‌گیرد باید معقول و به طور مداوم اعمال شود، و تغییرات فقط در صورت تحقق واقعیت‌ها و شرایط ایجاد می‌شود.

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

سوال ۲۱:

اگر بازار اصلی (یا باصرفه‌ترین) بازار فعال نباشد یا معاملات منظمی نداشته باشد (یعنی سطح ۱ نباشد)، مدیریت چگونه به ورودی‌های حاصل از منابع مختلف در تعیین ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده وزن می‌دهد؟

پاسخ ۲۱:

هنگام ارزیابی ارتباط قیمت معاملات به عنوان ورودی برای اندازه‌گیری ارزش منصفانه دارایی رمزنگاری شده، واحد تجاری می‌تواند از رویکرد زیر استفاده کند که مطابق با رهنمودهای FASB ASC ۸۲۰-۱۰-۳۵-۵۴ و چارچوب مربوط در بند ۸,۰۷ از رهنمود انجمن حسابداران رسمی آمریکا - ارزشیابی سهام منتشر شده شرکت خصوصی به عنوان پاداش و بند ۱۰,۳۴ رهنمود انجمن حسابداران رسمی آمریکا - ارزشیابی پرتفوی سرمایه‌گذاری شرکت مربوط به سرمایه‌های مخاطره‌آمیز و صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی و سایر شرکت‌های سرمایه‌گذاری است.

- اگر معامله منظم باشد و برای ابزار یکسان در بازاری فعال باشد که بازار اصلی (یا باصرفه‌ترین) نیست، ممکن است معامله نیاز به تعدیلاتی داشته باشد که فعالان بازار برای دستیابی به ارزش منصفانه مطابق بازار اصلی واحد تجاری (یا باصرفه‌ترین بازار)، آن را اعمال می‌کنند.
- اگر این معامله برای ابزار یکسانی است اما در بازار فعال یا برای ابزار مربوط نیست، و شواهد نشان می‌دهد که معامله منظم است، آن قیمت معامله در نظر گرفته خواهد شد. مقدار وزنی که به قیمت معامله داده می‌شود در مقایسه با سایر معیارهای ارزش منصفانه به واقعیت‌ها و شرایط بستگی دارد.
- اگر شواهدی نشان دهد که معامله منظم نیست، وزن کمی به قیمت معامله داده می‌شود.
- چنانچه سرمایه‌گذار اطلاعات کافی برای نتیجه‌گیری نسبت به منظم بودن معامله نداشته باشد، باید در

تحلیل خود قیمت معامله را در نظر بگیرد (یعنی به آن مقداری وزن دهد) اما ممکن است قیمت معامله را همچنین با سایر ورودی‌ها یا تکنیک‌های ارزشیابی تکمیل کند. با وجود این، واحد تجاری هنگام برآورد ارزش منصفانه مطابق با FASB ASC ۸۲۰، اندازه‌گیری ارزش منصفانه، باید استفاده از ورودی‌های قابل مشاهده مربوط را حداکثر و استفاده از ورودی‌های غیرقابل مشاهده را حداقل کند.

یادداشت: دامنه پرسش و پاسخ ۱۶ تا ۲۱ ویژه دارایی‌های رمزنگاری شده است. همچنین این پرسش و پاسخ‌ها به هم مرتبط هستند بنابراین بهتر است در کنار یکدیگر مطالعه شوند.

حسابداری نگهداری ارزش‌های دیجیتالی پایدار^۱

سوال ۲۲:

سرمایه‌گذارانی که از رهنمودهای تخصصی صنعت استفاده نمی‌کنند، چگونه باید نگهداری ارزش‌های دیجیتالی با قیمت پایدار را به حساب منظور کنند؟

پاسخ ۲۲:

بستگی دارد. در بین دارایی‌های دیجیتالی، دارایی‌های متفاوتی وجود دارد که از آنها به عنوان ارزش‌های دیجیتالی پایدار در بازار یاد می‌شود. برخی از آنها وثیقه‌ای هستند و در دارایی‌های مورد استفاده برای وثیقه گذاشتن ارزش‌های دیجیتالی پایدار، از جمله دلار آمریکا، کالای خاص، دارایی رمزنگاری شده خاص یا ترکیبی از دارایی‌های مختلف، قابل بازخرید هستند. سایر موارد وثیقه‌ای یا قابل بازخرید نیستند. به طور کلی، ارزش‌های دیجیتالی پایدار با دارایی رمزنگاری شده معمولی تفاوت دارند چراکه شامل سازوکارهایی هستند که برای به حداقل رساندن نوسان قیمت از طریق پیوند دادن ارزش‌های آنها (به عنوان مثال "peg"^۲) به ارزش دارایی سنتی‌تر، مانند ارز بدون پشتوانه یا کالا، طراحی شده‌اند. با توجه به تفاوت در حقوق و تعهدات اساسی موجود در دارایی‌های دیجیتالی که از آنها به عنوان ارزش‌های دیجیتالی پایدار یاد می‌شود، حسابداری صحیح برای سرمایه‌گذاری در ارزش‌های دیجیتالی پایدار به واقعیات و شرایط مربوط بستگی دارد.

^۱ - stablecoin

^۲ - peg در لغت به معنای میخکوب شدن و گره خوردن است و به تثبیت ارزش ارز، به یک دارایی یا ارز دیگر چه دیجیتال و چه واقعی می‌گویند.

هنگام ارزیابی واقعیت‌ها و شرایط مربوط، برخی از سوالات اصلی که ممکن است واحد تجاری هنگام تعیین نحوه حسابداری برای نگهدارنده‌های دیجیتالی پایدار، بخواند در نظر بگیرد، شامل موارد زیر است:

- هدف ارزش‌های دیجیتالی پایدار چیست و چگونه آن هدف را محقق می‌کند؟
 - حقوق و تعهدات دارنده ارزش‌های دیجیتالی پایدار چیست؟ به عنوان مثال، آیا ارزش‌های دیجیتالی پایدار به وثیقه گذاشته می‌شود؟ اگر چنین است، اشکال واجد شرایط وثیقه چیست؟ آیا ارزش‌های دیجیتالی پایدار با واحد تجاری دیگری غیر از واحد منتشرکننده قابل معامله است؟
 - واحد منتشرکننده یا گروهی از واحدهای تجاری که در حال تجمیع منابع برای پشتیبانی از ارزش‌های دیجیتالی پایدار هستند، چه کسی است؟
 - آیا واحد تجاری منتشرکننده ارزش‌های دیجیتالی پایدار وجود دارد؟ در این صورت، آیا ارزش‌های دیجیتالی پایدار منافع واحد منتشرکننده را به دارنده منتقل می‌کند؟
 - شکل قانونی ارزش‌های دیجیتالی پایدار (به عنوان مثال بدهی یا حقوق مالکانه) چیست؟
 - چه سازوکاری برای به حداقل رساندن نوسان قیمت وجود دارد؟ به عنوان مثال، آیا می‌توان ارزش‌های دیجیتالی پایدار را بازخرید، مبادله یا به دارایی پایه آن تبدیل کرد؟ این سازوکارها چگونه کار می‌کنند و چگونه اداره می‌شوند؟
 - اگر قابل بازخرید است، چگونه و چند بار می‌تواند باز خرید شود؟
 - در صورت وثیقه گذاشتن، وثیقه چگونه تایید و تکمیل می‌شود؟ در صورت به وثیقه گذاشتن، سطح وثیقه (یعنی بخشی از آن، به طور کامل یا بیش از وثیقه) چقدر است؟
 - سازوکارهای به حداقل رساندن نوسان قیمت چقدر خوب کار می‌کند؟ به عنوان مثال، قیمت ارزش‌های دیجیتالی پایدار در برابر peg موردنظر چقدر بی‌ثبات است؟
 - آیا نگرانی‌های اعتباری یا نقدینگی وجود دارد؟
 - چه قوانین و مقرراتی در مورد ارزش‌های دیجیتالی پایدار بکار می‌رود؟
- به دلیل تنوع واقعیت‌ها و شرایطی که ممکن است وجود داشته باشد، تدوین قانون کلی برای حسابداری ارزش‌های دیجیتالی پایدار غیرممکن است. GAAP مرتبط باید در نظر گرفته شود. به عنوان مثال، مالکیت ارزش دیجیتالی پایدار ممکن است منافع مالکیت دارنده را در واحد منتشرکننده فراهم کند. در این حالت، ارزش

دیجیتالی پایدار باید تحت GAAP مرتبط ارزشیابی شود (به عنوان مثال، FASB ASC ۳۲۱، سرمایه‌گذاری سهام؛ FASB ASC ۳۲۳، سرمایه‌گذاری‌ها - روش سهام و مشارکت‌های خاص؛ یا FASB ASC ۸۱۰، تلفیق). انواع دیگر ارزشهای دیجیتالی پایدار ممکن است دارایی‌های مالی یا ابزارهای مالی حاوی یک ابزار مشتقه تعبیه شده باشد که باید تحت FASB ASC ۸۱۵، ابزارهای مشتقه و مصون‌سازی ارزیابی شود. با این وجود، حسابداری ارز دیجیتالی پایدار به موضوعات فوق‌الذکر FASB ASC محدود نمی‌شود.

سوال ۲۳:

واحد تجاری A دارای ۱۰۰ واحد ارز دیجیتال پایدار است، دارایی دیجیتالی که ارزش اعلام شده آن ۱ دلار آمریکا است و به صورت ۱ به ۱ از طریق دلارهای نگهداری شده در حساب بانکی جداگانه توسط واحد منتشرکننده وثیقه گذاشته می‌شود. دارندگان این واحدها فقط حق بازخرید هر واحد را با ۱ دلار آمریکا دارند. واحد تجاری A چگونه باید ارز دیجیتال پایدار خود را به حساب منظور کند؟ فرض کنید واحد تجاری A هیچ رهنمود صنعت خاصی را بکار نمی‌گیرد (مانند FASB ASC ۹۴۶ یا FASB ASC ۹۴۰)

پاسخ ۲۳:

موجودی ارز دیجیتالی پایدار واحد تجاری A ابزارمشتقه نمی‌شود اما تعریف دارایی مالی تحت اصول عمومی پذیرفته‌شده حسابداری ایالات متحده را برآورده می‌کند زیرا می‌تواند به صورت نقد بازخرید شود. اگر ارز دیجیتالی پایدار با تعریف اوراق بهادار مطابقت داشته باشد (همانطور که در تعریف ۲ در واژه نامه اصلی FASB ASC تعریف شده است)، به طور کلی تحت FASB ASC ۳۲۰ سرمایه‌گذاری‌ها - اوراق بدهی، به حساب منظور می‌شود.

اگر ارز دیجیتالی پایدار تعریف اوراق بهادار را برآورده نکند، به طور کلی تحت FASB ASC ۳۱۰ دریافتنی‌ها، به حساب گرفته می‌شود، چراکه قراردادی به صورت نقد قابل بازخرید است. ارز دیجیتالی پایدار که تعریف دارایی مالی را برآورده می‌کند نیز معمولاً تحت FASB ASC ۸۲۵، ابزارهای مالی، برای گزینه ارزش منصفانه واجد شرایط است.

بسته به واقعیت‌ها و شرایط مربوط به ارز دیجیتالی پایدار، واحدهای تجاری ممکن است لازم باشد تعاریف نقد یا معادل نقد را در نظر بگیرند.

Association
of International
Certified Professional
Accountants™

AICPA® CIMA®

The Association of International Certified Professional Accountants, powering leaders in accounting and finance around the globe

© 2020 Association of International Certified Professional Accountants. All rights reserved. AICPA and CIMA are trademarks of the American Institute of CPAs and The Chartered Institute of Management Accountants, respectively, and are registered in the US, the EU, the UK and other countries. The Globe Design is a trademark of the Association of International Certified Professional Accountants.

For information about the procedure for requesting permission to make copies of any part of this work, please email copyright-permissions@aicpa-cima.com with your request. Otherwise, requests should be written and mailed to Permissions Department, 220 Leigh Farm Road, Durham, NC 27707-8110 USA. 2010-83305